



ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK**

**JMÉNEM REPUBLIKY**

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobce

**S. M.**, nar. X,  
bytem X,  
zastoupený **JUDr. Ing. Janem Vychem**,  
advokátem se sídlem Lazarská 11/6, 120 00 Praha 2

proti  
žalovanému

**Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV**,  
P.O.BOX 41/NCOZ 156 80 Praha 5

**o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného**

**takto:**

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

**Odůvodnění:**

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

I.  
Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 11. 8. 2023 doplněnou podáním ze dne 10. 10. 2023 domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu žalovaného, který spatřuje ve vedení spisu obsahujícího jeho osobní údaje a údaje vztahující se k jeho osobě (dále jen „Informace“), na základě kterých mu byla opakovaně zamítnuta žádost o pobytové oprávnění s odůvodněním, že existuje důvodné nebezpečí, že by mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, a to pouze s odkazem na informace Policie ČR obsažené ve spisech vedených u Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR pod sp. zn. V96/2022-OAM a V97/2020-OAM, které jsou vedeny v režimu utajení, stupeň „VYHRAZENÉ“.
2. Žalobce ve své žalobě označil jako žalovaného Ministerstvo vnitra České republiky (Policie České republiky). Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR, následně k výzvě soudu, sdělil, že původcem informací vedených tímto odborem pod sp. zn. V97/2020-OAM a V96/2022-OAM, je Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV. Soud proto dospěl k závěru, že žalovaným má být ve shora tvrzeném zásahu právě Národní centrála proti organizovanému zločinu SKPV.

II.  
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. Žalobce dále uvedl, že nezná obsah těchto Informací, není mu umožněno se s obsahem Informací seznámit, nemůže v souladu se zásadou kontradiktornosti předkládat důkazy, které by uvedené Informace vyvracely a ve svém důsledku ani není schopen posoudit, zda-li tyto informace nashromážděné Policií ČR jsou svou podstatou rozhodnutím, vše však nasvědčuje tomu, že nikoliv. Žalobce z dosavadních vyjádření správních orgánů nabytí dojmu, že informace poskytované žalovaným v rámci správního řízení mají podobu jakéhosi extraktu z operativní činnosti, který svou podstatou kritéria rozhodnutí nenaplnuje a jedinou možnou obranou proti vedení této účelové evidence vůči žalobci je pouze žaloba proti nezákonnému zásahu dle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „SŘS“).
4. Žalobce není obeznámen jak s obsahem samotného utajovaného spisu vedeného žalovaným, tak ani s konkrétním zákonným zmocněním, na základě kterého je uvedená činnost žalovaným realizována a Informace následně poskytovány.
5. Činnost Policie ČR v uvedené oblasti při ochraně bezpečnosti a pořádku (např. odhalování protiprávních jednání) ve fázi, kdy ještě policie jako orgán činný v trestním řízení nekoná, postrádá jednoznačné vymezení. Obecně je činnost žalovaného vymezena zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, v platném znění (dále jen „zákon“), případně pak další legislativou vztahující se k jednotlivým oblastem působnosti. Při vymezování úkolů žalovaného došlo při novelizaci zákona ke značnému zobecnění a tedy vzniku určité právní nejistoty v kompetencích Policie ČR, která sice na jedné straně může přinést možnost zasáhnout (konat) v situacích, na něž dříve zákona nepamatoval, vzniká však také nebezpečí možného překročení kompetencí. Samozřejmě však i nadále platí, že na činnost žalovaného je nezbytné vztáhnout princip veřejnoprávní pretenze – Policie ČR je povinna

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

konat v případech, mezích a způsobem, který jí ukládá zákon (například tak, že vymezuje základní povinnosti policisty).

6. Z Informací, které byly podkladem pro pobytové rozhodnutí vyplývá, že činnost žalovaného probíhá na poli veřejného pořádku, nikoliv samotné bezpečnosti. Byť se jedná o velmi abstraktní pojem a není záměrem žalobce pokoušet se o jeho výklad, je zřejmé, že se jedná a jakousi zbytkovou klauzulí definice působnosti žalovaného. To však samozřejmě neznamená, že by tato činnost byla neomezená a bez limitů, s důrazem na výše zmíněný princip veřejnoprávní pretenze. Žalovaný se musí při své činnosti v této obecně definované působnosti pohybovat obzvlášť opatrně a důsledně dodržovat všechny zásady a povinnosti na činnost Policie ČR kladené, zejména pak právě prostřednictvím zákona o policii.
7. Jednou ze základních povinností je přiměřenost postupu, tedy aby žádné osobě nevznikala bezdůvodná újma a aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem, viz § 11 zákona. Žalobci je zřejmé, že dodržování těchto obecných a do značné míry abstraktních zákonných omezení činnosti každého jednotlivého příslušníka Policie ČR je velmi náročné. Je však třeba zdůraznit, že dodržování právě těchto obecných zásad by mělo být ultimátním cílem činnosti žalovaného při všech činnostech, které jsou v rámci jeho působnosti každý den vykonávány.
8. Ve vztahu k předmětu této zásahové žaloby je pak podstatná pasáž zákona o policii týkající se nakládání s informacemi, tedy část první hlava X zákona. Už z úvodního § 60 jednoznačně plyne, že: *„Policie zpracovává v souladu s tímto zákonem a jiným právním předpisem informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.“* Ve vztahu k předmětné věci je však podstatný zejména § 80 zákona a jeho odst. 2, který upřesňuje zpřístupňování a předávání nepřesných údajů (nelze) a neověřených údajů (lze s označením a uvedením míry jejich spolehlivosti). V uvedené věci jsou předávány údaje neověřené, ale zejména pak nepřesné, což je v rozporu se zákonem. Dle § 82 zákona pak musí žalovaný nejméně jednou za 3 roky prověřit, jsou-li zpracovávány osobní údaje nadále potřebné pro plnění jejich úkolu. V souladu s § 87 zákona pak v případě jejich další nepotřebnosti je povinen tyto údaje žalovaný vymazat. Dle § 88 zákona je žalovaný povinen sdělit subjektu údajů, že tyto údaje zpracovává pro své potřeby, pokud již není ohroženo plnění úkolů žalovaného a nebyly-li tyto údaje již vymazány.
9. Žalovaný dle sděleného podstatného obsahu obsaženého v pobytovém rozhodnutí předává jakýsi extrakt informací, které patrně jsou profesionálně zpracovány a budí důvěru v jejich pravost a správnost, žalobce se však opakovaně dovolává jejich nepravosti a nepřesnosti, nakolik si je jist, že tyto Informace přesné a pravé být nemohou. Žalobce opakovaně konstatuje, že se v minulosti nedopustil ani se aktuálně nedopouští žádné trestné činnosti, nepředstavuje žádné riziko pro bezpečnost České republiky ani její veřejný pořádek, není si vědom žádných skutečností, které by uvedené závěry mohly být jen potenciálně odůvodňovat a opakovaně ujišťuje všechny správní orgány a jejich jednající osoby, které jsou ochotny jej vyslechnout, že neprovozuje žádnou činnost, která by mohla být hodnocena jako ohrožující veřejný pořádek.
10. Žalobce má dlouholetý zájem na pobytu v České republice, jelikož je zde usazen dlouhodobě s celou svou rodinou, členové jeho rodiny jsou občany České republiky, a to včetně jeho manželky, která získala bez větších problémů české občanství v nedávné době, vlastní na území České republiky několik nemovitostí, o které řádně pečuje - manželka

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

žalobce v České republice pracuje, dcera E. studuje v Praze a na víkendy jezdí domů a syn V. se připravuje ke studiu na vysoké škole. Žalobce se se svou rodinou pravidelně v místě pobytu zdržoval, jak vyplývá z Rozhodnutí, a vedl řádný a poklidný rodinný život zohledňující potřeby a zájmy každého člena rodiny. Žalobce nikdy neměl, nemá, nenavazoval, neudržoval ani nerozvíjel žádné kontakty a aktivity ve prospěch organizovaného zločinu, jak je mu dle Informací kladeno za vinu, aniž by bylo zahájeno jakékoliv trestní, přestupkové či jiné řízení k potrestání uvedených spekulativních jednání. Žádného představitele organizovaného zločinu nezná a nikdy se s žádným nesetkal. Rovněž nemá nic společného s žádnou nelegální činností. Jeho okruh kontaktů je omezen pouze na rodinné příslušníky, zaměstnance a úzký okruh přátel, o jejichž bezúhonnosti a dodržování zákonů nelze pochybovat. V souvislosti s jeho osobou a jeho obchodními aktivitami nebylo nikdy provedeno žádné vyšetřování, nebyly zajištěny žádné dokumenty. Žádná z obchodních aktivit žalovatele není nezákonná, kontroverzní nebo sporná. Podnikatelskou činnost vždy vykonával a i v současnosti ji vykonává plně v souladu s platnou legislativou.

11. Z této role byl bez dalšího zamítavým pobytovým rozhodnutím vytržen a rodinný život mu byl zcela znemožněn a redukován na sporadický vzdálený kontakt se svými nejbližšími. Vše se událo pouze na základě činnosti žalovaného, kterou v obecné rovině žalobce vytrvale a důsledně popírá, v konkrétnosti však není oprávněn se jakkoliv bránit. Jelikož Informace vyhotovené na základě činnosti (zásahu) žalovaného jsou účelově vedeny v režimu utajení a fakticky tak nemohou být a nejsou vystaveny jakékoliv reálné opONENTUŘE, reflexi, realitě.
12. Žalobce si je vědom formální právní úpravy i judikatorního výkladu předmětné právní úpravy upravující oddělené vedení spisu v utajovaném režimu, kdy je postulována ochrana žalobce jak ve správním řízení, tak v následném správním soudnictví formou přezkumu utajované informace správním orgánem, respektive soudem, kdy rozhodující osoby jsou fakticky stavěny do role ochránce práv žalobce. Uvedená konstrukce však není schopna nahradit obranu žalobce proti informacím vedeným v utajovaném spise. Je zjevné, že soudce při nahlédnutí do utajované části spisu může objektivně vyhodnotit důvěryhodnost uvedených informací jen stěží. V případě, jsou-li informace nashromážděny v utajovaném spise účelově, např. se zlým úmyslem, ale dostatečně odborně, je vyhodnocení důvěryhodnosti těchto informací, které rozhodující orgán není schopen nikterak ověřit, obtížné až nemožné. Řádná obrana objektu těchto informací je znemožněna a je prakticky nemyslitelné, aby třetí osoby, kterých se uvedené informace nikterak netýkají, mohly naplnit požadavky ochrany práv dotčené osoby bez znalosti jejího pohledu na věc, tvrzení uvedené informace rozporující, důkazy na podporu těchto tvrzení označené.
13. Žalobce má na základě dostupných informací o utajovaném spisu a jeho obsahu za to, že činnost žalovaného, resp. jeho konkrétního neznámého příslušníka/zaměstnance je vedena a utajované informace jsou utajovány s jediným cílem, a to připravit jej o možnost se proti skutečnostem v nich uvedeným účinně bránit, napadnout je a prokázat jejich nepravdivost. Takovým postupem žalovaného vznikají žalobci rozsáhlé škody, nejen v ekonomické oblasti, ale především v jeho soukromém životě. Rovněž má za to, že předmětné utajované informace, na základě nichž má představovat bezpečnostní riziko pro Českou republiku, resp. má narušovat veřejný pořádek, se nezakládají na pravdě a byly záměrně vytvořeny za tím účelem, aby mu znemožnily další pobyt v České republice. Takový postup je dle výše uvedeného nezákonným zásahem.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

14. Žalovaný má povinnost nejen kontinuálně prověřovat pravost a správnost údajů, které eviduje ze své činnosti, ale i periodicky kontrolovat, zda-li jsou evidované údaje i nadále potřebné pro plnění jeho úkolů. Byť sice žalovaný neustále rozporuje obsah Informací jako celek, je současně zjevné, že Informace jsou zastaralé a nereflektují aktuální životní situaci žalobce. Jak žalobce opakovaně uváděl ve svých podáních, jeho podnikatelská činnost je již mnoho let striktně omezena na oblast zemědělství a obhospodařování svého majetku a hospodářství na území České republiky. Není tedy dle zákonné úpravy možné bez časového omezení evidovat informace ve spise o žalobci a neustále jejich obsah opakovat v rámci jejich zpřístupňování jiným správním orgánům. Nadto pokud na základě těchto informací není zahajováno jakékoliv řízení, ať už trestněprávní nebo jiné.
15. Uvedené konání žalovaného ve faktické rovině a při porušení minimálně výše uvedených ustanovení zákona znamená porušení práv žalobce tímto nezákonným zásahem, a to bez možnosti jakékoliv obrany ze strany žalobce a spolu s automaticky uděleným trestem zcela mimo zákonnou rovinu trestání ve formě přerušování rodinného života, možnosti podnikání a využití a péče o svůj majetek, a to na neomezenou dobu dle libovůle žalovaného. Je patrné, že činnost žalovaného není v souladu s platnou zákonnou úpravou a jedná se tedy o zjevný nezákonný zásah do práv žalobce.
16. Žalobce se jednak důsledně bránil v samotném správním řízení předcházejícím vydání zamítavého pobytového rozhodnutí a využil i možnosti obrany formou správní žaloby dle § 172 SŘS. Obrana proti samotnému správnímu řízení, resp. rozhodnutí však není podstatou této zásahové žaloby. V žádném dostupném oprávněném prostředku není možnost se bránit podstatě jednotlivých řízení, tedy konkrétně vedení spisu žalovaným a zpřístupňováním Informací z tohoto spisu v utajovaném režimu. Žalobce tedy v této žalobě nezpochybňuje samotné zamítavé pobytové rozhodnutí a podklady k němu směřující, ale samotnou činnost žalovaného, která poškozují práva a oprávněné zájmy žalobce v rozporu se zákonem.
17. V žalobě žalobce na závěr proto navrhl, aby soud rozhodl, že činnost žalovaného spočívající ve vedení spisů týkající se jeho osoby, jakož i dalších spisů obdobného charakteru a obsahu proti žalobci je nezákonná, žalovanému zakázal pokračovat ve vedení těchto spisů, jakož i dalších spisů obdobného charakteru a obsahu proti žalobci, a přikázal mu tuto spisovou dokumentaci skartovat.
18. Žalobce následně k výzvě soudu ze dne 25. 9. 2023, ve kterém žalobce soud upozornil na to, že pokud by zásah spočíval ve shromažďování a zpracování informací o žalobci Policií ČR v rámci její operativní činnosti, je dle městského soudu na místě domáhat se ochrany před tímto postupem v režimu zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, viz. žádost o výmaz osobních údajů ve smyslu ust. § 29 a až následně podat žalobu proti sdělení Policie ČR, pokud takové žádosti nevyhoví (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2022, č.j. 9 A 5/2020 – 135, dostupné na stránkách NSS), uvedl následující.
19. Žalobce má za to, že navržený procesní postup dovolání se ochrany před nezákonným zásahem prostřednictvím žádosti o výmaz osobních údajů ve smyslu ust. § 29 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, zcela neodpovídá komplexnosti problematiky předmětného nezákonného postupu (zásahu) správního orgánu. Byť žalobce uznává, že výmazem osobních údajů žalobce by mohlo dojít k faktickému znehodnocení vedeného spisu jako takového, má za to, že obrana proti nezákonnému vedení spisu tímto způsobem nezahrnuje komplexně rozsah obrany žalobce vůči tomuto zásahu. Žalobce si dokáže

představit následující vývoj, v rámci kterého dojde k zamítnutí žádosti o výmaz osobních údajů, v rámci následného sporu v rámci řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu však budou posuzována pouze kritéria zákonnosti zpracování osobních údajů žalobce, nikoliv **samotná podstata nezákonnosti činnosti žalovaného, tedy nezákonného vedení spisu jako takového, kdy bez právního důvodu jsou shromažďovány informace proti žalobci a žalobce má za to, že tato činnost zasahuje do jeho práv a je vedena žalovaným protiprávně s cílem poškodit žalobce**, znemožnit mu pobývat na území České republiky a případně využít tyto nashromážděné informace v nezákonně vedeném spise i v jiných řízeních proti žalobci, to vše navíc v režimu utajení a faktické nemožnosti se proti této činnosti z pohledu žalobce bránit.

20. Z výše uvedených důvodů má žalobce za to, že i citované rozhodnutí nadepsaného soudu v odlišné věci není na předmětnou věc aplikovatelné z důvodu zcela odlišné skutkové základny, kdy problematickým není pouhé zpracování osobních údajů, ale samotná podstata vedení spisu, tedy shromažďování informací proti žalobci v rozporu s působností svěřenou žalovanému v rámci právního řádu ČR a s cílem, který není tímto právním řádem aprobován, když jediným cílem této činnosti je tvrzená snaha poškodit žalobce v rámci partikulárních zájmů jiných soukromých osob. Žalobce má za to, že byl žalovaný k naplnění tohoto cíle zneužit a ve svém důsledku tak byla zneužita činnost Policie ČR jako takové.
21. Žalobce má za to, že obrana proti tomuto nezákonnému zásahu v rámci žádosti o výmaz osobních údajů není odpovídající závažnosti tohoto nezákonného zásahu a není způsobila zamezit tomuto nezákonnému zásahu zcela a ze samotné podstaty. Nadepsaným soudem navrhaná obrana současně není schopna zamezit obdobné činnosti žalovaného v budoucnu. Ze všech výše uvedených důvodů má žalobce za to, že předmětná žaloba na ochranu před nezákonným zásahem nebyla a nemohla být podána předčasně.
22. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl dle ust. § 46 odst. 1 psím. a) s.ř.s. pro neodstranitelnou podmínku řízení a to vzhledem k tomu, že provádění operativně pátrací činnosti v zájmovém prostředí či evidování poznatků o trestné činnosti není svou podstatou správní činností, ale činností orgánu činného v trestním řízení, byť je prováděno před zahájením trestního řízení. Současně také není rozhodováním o právech a povinnostech fyzických a právnických osob.
23. Dále uvedl, že je specializovanou složkou Policie ČR. Je výkonným pracovištěm služby kriminální policie a vyšetřování s působností na celém území České republiky. V rámci své působnosti se jako orgán činný v trestním řízení specializuje na odhalování organizovaného zločinu, finanční kriminality, závažné hospodářské trestné činnosti a korupce. Ve vymezeném rozsahu je zejména koordinačním, metodickým a kontrolním pracovištěm. Odhalováním a vyšetřováním organizovaného zločinu se podílí na bezpečnosti státu. V souladu se stanovenou podřízeností se podílí na řešení úkolů svěřených do působnosti Policejního prezidia ČR a Ministerstva vnitra ČR. V rámci své působnosti dále plní úkoly úřadu pro dohledávání majetku z trestné činnosti na území České republiky (Asset Recovery Office), národní centrály proti penězokazectví a určeného pracoviště pro boj proti daňovým únikům a daňové kriminalitě. V souvislosti s uvedeným provádí dlouhodobou kontinuální operativně pátrací činnost, kterou vyhledává, odhaluje či dokumentuje skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.

24. Tyto úkoly plní i před zahájením úkonů trestního řízení. Tuto činnost vykonává se zaměřením na všechny významné relevantní osoby či aktivity v rámci zájmového prostředí. V nezbytném rozsahu pak zpracovává informace včetně osobních údajů. Při plnění svých úkolů také spolupracuje se správními orgány a upozorňuje je na skutečnosti, které se dotýkají jejich činnosti, a které mohou vést k ohrožení nebo porušení vnitřního pořádku a bezpečnosti.
25. Žalovaný je původcem utajovaných informací k osobě žalobce vedených ve spisech OAMP MV ČR pod sp. zn. V97/2020-OAM a V96/2022-OAM, které byly podkladem pro rozhodnutí v příslušných správních řízeních vedených o žádostech žalobce o udělení pobytového oprávnění. Spisový materiál je žalovanou veden pod č. j. V6-20/2020-NCOZ/A a V15-2/2022-NCOZ/A rovněž v režimu utajení, stupeň „VYHRAZENÉ“ ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti. Informace byly poskytnuty v souladu se zákonnými omezeními v souladu s § 17, § 36 a § 38 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a podle § 169m a § 172 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, s požadavkem pro jejich oddělené vedení mimo spisy předmětných správních řízení a OAMP MV ČR nebylo umožněno s nimi žalobce seznámit.
26. Skutečnost, že byly ze strany policejního orgánu (žalované) shromážděny, a následně správnímu orgánu (OAMP MV ČR) i poskytnuty kriminálně a bezpečnostně relevantní poznatky, na jejichž základě zaujal správní orgán negativní stanovisko k pobytovým žádostem žalobce, se stala předmětem žaloby žalobce na údajně nezákonný zásah žalované spočívající v nezákonně vedených spisech proti němu.
27. Žalobce nesprávně předpokládá, že žalovaný vůči jeho osobě vede spisy operativního charakteru, v nichž jsou kontinuálně shromažďovány negativní informace o něm s cílem poškodit ho, znemožnit mu pobývat na území České republiky a případně využít tyto nashromážděné informace i v jiných řízeních proti němu. Ve vedení takových spisů dovozuje nezákonnost postupu žalované.
28. Žalovaný eviduje jednotlivé poznatky o trestné činnosti ze zájmového prostředí (tj. kriminálně a bezpečnostně relevantní informace) k relevantně významným subjektům (fyzickým či právnickým osobám), které předává dalším orgánům veřejné správy, pokud je to nezbytné pro plnění úkolů v rámci jejich působnosti. Výstupy z operativně pátrací činnosti však tvoří pouze část (byť významnou) poskytovaných informací. Při přípravě materiálu pro správní orgán jsou poznatky operativně pátrací činnosti doplňovány o relevantní záznamy z informačních systémů Policie ČR (např. protiprávní aktivity zjištěné jinou součástí Policie ČR) či údaje z otevřených zdrojů (např. aktualizace údajů k působení v právnických osobách). Vyhodnocení a případné doplnění evidovaných údajů ve vztahu k otázce přetrvávající aktuálnosti a závažnosti možného narušení veřejného pořádku je prováděno individuálně a vždy v dané době, a to právě z důvodu neexistence „kontinuálně doplňovaných a vedených správní spisů“.
29. Poskytované informace pak musí být hodnoceny příslušným správním orgánem v rámci správního řízení spolu s dalšími podklady řízení, přičemž skutkové okolnosti musí do sebe zapadat. Jak vyplývá z rozsudku NSS č. j. 7 As 31/2011-101 ze dne 25. listopadu 2011 *„zjištěné skutkové okolnosti pak musí ve svém souhrnu být přesvědčivým podkladem pro závěr, že v konkrétním případě znamená naplnění určité skutkové podstaty skutečně bezpečnostní riziko. Je zřejmé, že skutkový základ úvahy mohou tvořit v podstatě jakékoli informace, které*

*má příslušný orgán k dispozici, ať již je získal z jakýchkoli zdrojů a jakýmikoli prostředky. Podstatná je jen informační hodnota takových zjištění. Tu je nutno hodnotit ze všech pro věc relevantních hledisek, zejména je nutno hodnotit věrohodnost (a tedy pravdivostní hodnotu) dané informace a také uvážit, zda je správně vykládána a zda ve skutečnosti nemá jiný význam, než jaký se na první pohled jeví. Posuzování informační hodnoty určitého zjištění je nutně vždy úvahou pravděpodobnostní, založenou v určité míře na odhadu. Proto – a Nejvyšší správní soud to zmínil již ve svém rozsudku ze dne 30. 1. 2009, č. j. 5 As 44/2006-74 – někdy pro závěr o existenci bezpečnostního rizika postačí zjištění, že je pravděpodobné, že příslušná zákonem předvídaná skutková podstata byla naplněna.“ Tedy, informace poskytovaná správnímu orgánu sama o sobě nemůže bez dalšího znamenat přímý zásah o práv žalobce.*

30. Žalovaná je navíc proto názoru, že postupuje v souladu s příslušnými právními předpisy, zejména v souladu se zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii ČR, a v souladu se zákonem č. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů. Podle § 60 zákona č. 273/2008, o Policii ČR, Policie zpracovává v souladu s tímto zákonem a jiným právním předpisem informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.
31. Činnost žalovaného spočívající ve vedení výše uvedených spisů, jakož i dalších spisů obdobného charakteru a obsahu proti žalobce, není nezákonná. Pokud by žalovaný ignoroval, opomíjel či nedokumentoval závažné kriminálně relevantní poznatky získané při plnění jí svěřených úkolů, jednal by v rozporu s ustanovením § 2 a dalšími relevantními ustanoveními zákona č. 273/2008 Sb., o Policii ČR. Žalobci tak nelze vyhovět a svévolně rezignovat na plnění svěřených úkolů.
32. Jak je uvedeno výše, žalovaný proti žalobci nevede žádný spis operativního charakteru, v němž by kontinuálně shromažďoval negativní informace o něm s cílem poškodit ho, znemožnit mu pobývat na území České republiky a případně využít tyto nashromážděné informace i v jiných řízeních proti němu. Podstatou spisu, který je zakládán za účelem zpracování odpovědi na dožádání OAMP MV ČR, jsou poznatky o trestné činnosti ze zájmového prostředí (tj. kriminálně a bezpečnostně relevantní informace) k relevantně významným subjektům (fyzickým či právnickým osobám). Ty jsou doplňovány o relevantní záznamy z informačních systémů Policie ČR či údaje z otevřených zdrojů. Vyhodnocení a případné doplnění evidovaných údajů ve vztahu k otázce přetrvávající aktuálnosti a závažnosti možného narušení veřejného pořádku je prováděno individuálně. Komplexní spisový materiál tak vzniká až vytvořením konkrétní materie poskytované správnímu orgánu pro účely jím vedeného správního řízení.
33. S ohledem na shora uvedené se žalovaný domnívá, že ve věci postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy.

### III.

#### Posouzení žaloby

34. Městský soud v Praze v mezích žalobních tvrzení přezkoumal postup žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 s. ř. s.).
35. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

36. Podle § 82 s. ř. s., *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
37. Podle ustálené judikatury Nejvyšší správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2017, č. j. 1 Afs 217/2017-34, a tam citovanou judikaturu) je na místě ochranu v procesním režimu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout tehdy, pokud jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v tomto ustanovení. Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).
38. Soud se proto nejprve zabýval otázkou, zda může činnost představující vyhledávání a zpracovávání informací o žalobci zásahem do práv žalobce a dospěl k závěru, že pokud by došlo k takové činnosti mimo zákonné zmocnění, může představovat zásah do veřejných práv žalobce.
39. Podle § 2 zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákona“), *slouží policie veřejnosti. Jejím úkolem je chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“).*
40. Podle § 60 odst. 1 zákona, *Policie zpracovává v souladu s tímto zákonem a jiným právním předpisem informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.*
41. Podle § 79 odst. 2 zákona, *Policie může zpracovávat osobní údaje, je-li to nezbytné pro účely účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech. Policie může zpracovávat osobní údaje také k ochraně důležitých zájmů subjektu údajů, které souvisí s výše uvedenými účely.*
42. Podle § 79 odst. 5 zákona, *může policie osobní údaje zpracovávané pro výše uvedené účely zpracovávat v nezbytném rozsahu i pro plnění jiných úkolů policie stanovených zákonem.*
43. Podle § 79 odst. 6 téhož zákona, *může Policie pro účely předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů, zajišťování bezpečnosti České republiky nebo zajišťování veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech shromažďovat osobní údaje otevřeně i utajeným způsobem nebo pod záminkou jiného účelu nebo jiné činnosti, nebo sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům.*
44. Podle ust. § 80 odst. 2 zákona, *nepřesné osobní údaje nelze zpřístupňovat nebo předávat; neověřené osobní údaje se při zpřístupnění nebo předání označí a uvede se míra jejich spolehlivosti. Dojde-li k nesprávnému zpřístupnění nebo předání nebo k zpřístupnění nebo předání nepřesných osobních údajů, policie o tom bez zbytečného odkladu informuje příjemce těchto údajů a orgán příslušný k plnění účelů uvedených v § 79 odst. 1, který je jejich původcem.*
45. Soud má za to, že ze shora citovaných ustanovení plyne povinnost žalovaného vyhledávat informace včetně osobních údajů za účelem plnění jeho úkolů, kterými jsou předně *chránit bezpečnost osob a majetku a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle*

*trestního řádu a další úkoly na úseku vnitřního pořádku a bezpečnosti svěřené jí zákony, přímo použitelnými předpisy Evropské unie nebo mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“). Následně je jeho povinností všechny tyto informace zpracovávat v souladu se zákonem. Jediným možný způsob, jak tyto informace vést je ve spisech.*

46. Soud s ohledem na znění žaloby, která výslovně uvádí, že spatřuje nezákonný zásah v samotné činnosti žalovaného spočívající *ve vedení spisů týkající se jeho osoby, jakož i dalších spisů obdobného charakteru a obsahu proti žalobci*, a nikoliv tedy v tom, že jeho osobní údaje nebyly k jeho žádosti zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů vymazány, v rámci které by, jak uvádí sám žalobce, byly posouzeny *kritéria zákonnosti zpracování osobních údajů žalobce, nikoliv samotná podstata nezákonnosti činnosti žalovaného, tedy nezákonného vedení spisu jako takového, kdy bez právního důvodu jsou shromažďovány informace proti žalobci a žalobce má za to, že tato činnost zasahuje do jeho práv a je vedena žalovaným protiprávně s cílem poškodit žalobce*, zaměřil svou pozornost na obsah těchto informací s ohledem na zákonnost činnosti žalovaného, tj. s ohledem na to, zda by tyto informace mohly vést k závěru, že by mohlo dojít k porušení ochrany osoby, majetku a veřejného pořádku.
47. K polemice žalobce, co je veřejný pořádek, soud odkazuje na Zákon o obecní policii. Komentář. Wolters Kluwer, Praha, 2016, ve kterém se uvádí: *Veřejným pořádkem rozumíme souhrn právních i neprávních norem platných v daném místě a čase upravujících chování osob ve veřejném prostoru (na veřejnosti). Pojem veřejný pořádek patří mezi neurčité právní pojmy, tedy ačkoli není definován v žádném právním předpisu, je uváděn v řadě právních norem.*
48. Soud má proto za to, že v tomto řízení má povinnost pouze přezkoumat, zda vedení spisu obsahujícího Informace o žalobci včetně osobních údajů, může být nezákonným zásahem do žalobcových veřejných práv. Tak by tomu skutečně mohlo být pouze v případě, pokud by tato činnost přesáhla zákonné oprávnění žalovaného tak činit, tedy byla vykonávána mimo zákonný účel, pro který tak žalovaný činí. Jinými slovy, soud pouze přezkoumá, nakolik Informace uvedené v těchto spisech mohou být relevantní ve vztahu k ochraně osob, majetku a veřejného pořádku.
49. Osmý senát se v celém svém složení seznámil s obsahem spisů č. j. V6-20/2020-NCOZ/A a V15-2/2022-NCOZ/A, které byly vedeny v režimu utajení, stupeň „VYHRAZENÉ“ ve smyslu zákona č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti.
50. Soud následně dospěl k závěru, že z obsahu těchto spisů se podává, že informace v nich obsažené včetně osobních údajů žalobce byly takového charakteru, že lze dojít k jednoznačnému závěru, že tyto informace byly získány a nadále jsou zpracovávány v souvislosti s plněním účelů předvídaných zákonem, tj. s ochranou osob, majetku a veřejného pořádku. Obsahem spisu nebyly žádné informace, které by byly takřikajíc zbytečné, např. informace obsahující citlivé údaje o jeho zdravotním stavu, nebo údaje týkající se jeho sociálního, emočního nebo rodinného života, které by nijak nesouvisely ani nemohly souviset s jednáním, které by mohlo ohrozit ochranu osob, majetku a veřejného pořádku. Jinými slovy, byly zde pouze relevantní údaje ve smyslu ust. § 60 zákona, tj. informace zpracovávané *v rozsahu nezbytném pro plnění úkolů Policie.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

51. Soud má za to, že v tomto řízení není oprávněn zkoumat, zda tyto Informace, které byly OAMP MV ČR předávány, byly údaji ověřenými a přesnými ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona. Obsahem těchto informací a jejich relevancí ve vztahu k řízení vedenému u OAMP MV ČR, resp. nakolik tyto Informace mohly být důvodem k vydání zamítavého pobytového rozhodnutí, se může zabývat pouze soud přezkoumávající toto zamítavé pobytové rozhodnutí. Jak již žalobce uvedl ve své žalobě, proti zamítavému pobytovému rozhodnutí podal žalobu, a tímto rozhodnutím se zabýval právě Krajský soud v Českých Budějovicích, ve svém rozsudku ze dne 9. 10. 2023, č.j. 51 A 5/2023–92, ve kterém je uvedeno:

*„Krajský soud se s utajovanými informacemi seznámil a dospěl k závěru, že informace obsažené v utajované části správního spisu jsou z hlediska požadavků na přesvědčivost, přesnost a věrohodnost pro účely tohoto správního řízení dostačující. Tyto informace obsahují popis konkrétních skutkových zjištění učiněných příslušným orgánem, popis zdroje, způsob jejich získání a zároveň okolnosti, za kterých byly informace opatřeny. Z utajovaných informací jednoznačně vyplývá, že by žalobce mohl pobytem na území České republiky závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Správní orgány dle krajského soudu postupovaly v souladu se zásadou materiální pravdy.“*

52. Co se týče namítaného ust. § 82 zákona, dle kterého pak musí žalovaný nejméně jednou za 3 roky prověřit, jsou-li zpracovávány osobní údaje nadále potřebné pro plnění jejich úkolu a v souladu s § 87 zákona, pak v případě jejich další nepotřebnosti je povinen tyto údaje žalovaný vymazat, má soud za to, že splněním těchto kritérií by se musel soud zabývat právě v žalobě proti sdělení o nevyhovění žádosti o výmaz dle ust. § 29 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů, viz recentní rozsudek NSS ze dne 14. 12. 2023, č.j. 4 Azs 283/2023-27. V řízení o této žádosti je rovněž posuzována přiměřenost tohoto postupu, tedy aby žádné osobě nevznikala bezdůvodná újma a aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem, viz § 11 zákona.
53. Žalobce však tento postup výslovně odmítl a podal tuto zásahovou žalobu.
54. Žalobce má pravdu v tom, že není možné o někom sbírat po neomezenou dobu informace v utajovaném režimu. I režim utajení má své zákonné důvody uvedené v zákoně č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů. Důvodností pro klasifikování Informace jako VYHRAZENÉ, je však nutno se rovněž zabývat v řízení o žádosti o výmaz dle ust. § 29 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů, v rámci kterého může žadatel žádat o sdělení, jaké údaje jsou o jeho osobě uchovávány, popř. proč mu tyto údaje sdělené být nemůžou. Soud se v pak v rámci řízení o žalobě proti tomuto sdělení o nevyhovění žádosti o výmaz dle ust. § 29 odst. 2 zákona o zpracování osobních údajů musí zabývat i nutností vést tyto informace v utajovaném režimu, viz rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2022, č.j. 7 As 171/2022 - 24.
55. Soud proto závěrem uvádí, že v tomto řízení přezkoumal, tak jak se toho dožadoval žalobce samotnou podstatu zákonnosti činnosti žalovaného, tedy otázku zákonného vedení spisu jako takového, tj. zda bez právního důvodu jsou shromažďovány informace proti žalobci s tím, že žalobce má za to, že tato činnost zasahuje do jeho práv a je vedena žalovaným protiprávně s cílem poškodit žalobce, a dospěl k závěru, že žalovaný Informace o žalobci shromažďuje a nakládá s nimi v mezích svých zákonných oprávnění, nepředstavuje tak nezákonný zásah do jeho veřejných práv a toto shromažďování Informací samotné jej

rovněž nemůže ani poškodit. Žalobcem tvrzený zásah do jeho práv jako následek zamítavého pobytového rozhodnutí, které bylo vydáno na podkladě těchto Informací, nebyl předmětem tohoto řízení.

#### IV.

##### Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

56. Vzhledem k tomu, že městský soud neshledal žalobu důvodnou, v souladu s § 87 odst. 3 s. ř. s. ji zamítl.
57. O nákladech řízení městský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. dle úspěchu ve věci. Žalovanému, který měl ve věci plný úspěch, nevznikly náklady převyšující náklady běžné úřední činnosti.

#### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Praha 19. prosince 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.